

Afsnit V — Aflønning af Arbejdere og lignende Spørgsmaal.

Artikel 14.

1. Fastsættelse af Minimumslønninger ved kollektive Overenskomster, der frit indgaa mellem Fagforeninger, der repræsenterer de paagældende Arbejdere, og Arbejdsgivere eller Arbejdsgiverorganisationer, skal fremmes.

2. I Tilfælde, hvor der ikke bestaar tilstrækkelige Ordninger til Fastsættelse af Minimumslønninger ved kollektive Overenskomster, skal der skabes det nødvendige Grundlag for Fastsættelse af Minimumslønsatser efter Forhandling med Repræsentanter for Arbejdsgiverne og Arbejderne, herunder Repræsentanter for deres respektive Organisationer, hvor saadanne findes.

3. Der skal træffes de nødvendige Forholdsregler for at sikre, at de paagældende Arbejdsgivere og Arbejdere underrettes om de gældende Minimumslønsatser, og at der ikke ydes lavere Løn i de Tilfælde, hvor disse Satser finder Anvendelse.

4. En Arbejder, som er berettiget til Minimumssatserne, og som i Tiden efter deres Indførelse er blevet aflønnet efter lavere Satser, er berettiget til ad retslig eller anden lovhjemlet Vej at faa tilkendt Forskellen mellem de to Lønsatser med den Tidsbegrænsning, som maatte være fastsat ved Lov eller administrativ Forskrift.

Artikel 15.

1. Der skal træffes de fornødne Forholdsregler for at sikre, at den indtjente Løn udbetales paa behørig Maade, og det skal paalægges Arbejdsgiverne at føre Lønningslister, at udstede Erklæringer om Lønudbetalinger til Arbejderne samt at træffe andre egnede Foranstaltninger for at lette den nødvendige Kontrol.

2. Arbejdslønnen maa normalt kun udbetales i lovligt Betalingsmiddel.

3. Arbejdslønnen skal normalt udbetales direkte til den enkelte Arbejder.

4. Det er forbudt at erstatte Arbejdslønnen eller nogen Del heraf med Alkohol eller andre spirituøse Drikke.

5. Udbetalingen af Lønnen maa ikke foregaa i Udskænkingssteder eller Butikker, undtagen hvor det drejer sig om de der beskæftigede Arbejdere.

6. Arbejdslønnen skal udbetales regelmæssigt med saadanne Mellemrum, at det forringer Sandsynligheden for Forgældthed blandt Lønarbejderne, medmindre der bestaar en fast, lokal Sædvane, der strider herimod, og den kompetente Myndighed finder det godtgjort, at Arbejderne ønsker denne Sædvane opretholdt.

7. I Tilfælde, hvor Kost, Bolig, Beklædning og andre livsvigtige Varer og Ydelser udgør en Del af Aflønningen, skal den kompetente Myndighed i videst mulig Udstrækning tage Skridt til at sikre, at disse Ydelser er tilstrækkelige, og at deres kontante Værdi er rigtigt ansat.

8. Der skal i videst muligt Omfang træffes Forholdsregler til:

- (a) at underrette Arbejderne om deres Lønrettigheder;
- (b) at forhindre uautoriserede Fradrag i Lønnen; og
- (c) at begrænse de Beløb, der kan fradrages i Lønnen for Varer og Ydelser, der udgør en Del af Aflønningen, til disses faktiske kontante Værdi.

Artikel 16.

1. Lønforskuddenes Maksimumsstørrelse og Maaden, hvorpaa de skal tilbagebetales, skal fastsættes af den kompetente Myndighed.

2. Den kompetente Myndighed skal begrænse Størrelsen af de Forskudsbeløb, der kan ydes en Arbejder mod hans Overtagelse af et Arbejde; Arbejderen skal have klar Besked om Størrelsen af de tilladte Forskudsbeløb.

3. Forskudsbeløb ud over det af den kompetente Myndighed fastsatte Beløb kan ikke erholdes ad retslig Vej eller ved Tilbageholdelse af den Arbejderen senere tilkommende Løn.